

این شماره تقدیم میشود به
شهید سجاد احمدی
از اعضای سپاه حفاظت
ولی امر که در حمله موشکی
آمریکایی-صهیونی در نهم
اسفند ۱۴۰۴ به شهادت رسید.

صدرا

وبسایت دفاع مقدس
مردم ایران
در برابر آمریکا و رژیم صهیونی

روزنامه اینترنتی
KHAMENEI.IR
شنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۵

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

این رنجهایی که بر ملت ما تحمیل شد که یکی از آن‌ها، جنگ هشت ساله و محاصره اقتصادی و محاصره سیاسی و تبلیغی و فشارهای گوناگون برای چه بود؟ عامل اصلی این دشمنیها، عبارت از این بود که ملت ایران در عمل و زبان به همه نشان داد و گفت که می‌خواهد زیر بار سلطه بیگانگان نباشد. ۱۳۷۸/۱۱/۱۳

نگاهی به اعتراف بی‌شرمانه رییس‌جمهور آمریکا

دزدان دریایی بدون نقاب

سرمقاله

«ما کشتی را گرفتیم، محموله را برداشتیم، نفت را هم بردیم... ما مثل دزدان دریایی هستیم». این جمله‌ای بی‌شرمانه است که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در اشاره به سرقت نفتکش‌های ایرانی توسط پنتاگون به کار برد. وقتی رئیس‌جمهور آمریکا این جمله را بر زبان می‌آورد، دیگر نمی‌توان آن را نادیده گرفت. این یک اعتراف است؛ اعترافی که نه فقط یک رفتار، بلکه یک الگوی دیرینه را آشکار می‌کند. در اینجا آنچه اهمیت دارد، خودواژه «دزدی دریایی» نیست؛ بلکه پذیرش آن به عنوان یک رویه است. سال‌ها بود که همین رفتارها با عناوین دیگری بازتعریف می‌شد: تحریم، کنترل صادرات، مقابله با تهدید، یا حفاظت از امنیت انرژی. اما اکنون همان سیاست، بدون روتوش، در ساده‌ترین و صریح‌ترین شکل ممکن بیان می‌شود. این صراحت، بیش از هر تحلیل انتقادی، ماهیت ماجرا را روشن می‌کند. اگر این سخنان را در کنار تحولات اخیر قرار دهیم، تصویر کامل‌تر می‌شود. ترامپ در جنگ چهل‌روزه اخیر علیه ایران، نه تنها به اهداف اعلامی خود نرسید، بلکه در عمل با بن‌بست راهبردی مواجه شد. حملات گسترده، نمایش قدرت نظامی و تلاش برای تغییر معادله، هیچ کدام نتوانست موازنه را به نفع واشنگتن تغییر

دهد. نتیجه، چیزی جز فرسایش توان و عقب‌نشینی تدریجی نبود. در چنین شرایطی، اعلام آتش‌بس از سوی ترامپ و در ادامه، تمدید یک‌طرفه آن به عنوان یک ضرورت تحمیلی انجام شد. وقتی گزینه‌های نظامی به نتیجه نمی‌رسد و مسیر دیپلماتیک نیز به بن‌بست می‌خورد، بازیگر متجاوز به سراغ ابزارهای جایگزین می‌رود. اینجاست که «دزدی دریایی» از یک تعبیر، به یک سیاست تبدیل می‌شود. توقیف کشتی‌ها، مصادره محموله‌ها و ایجاد ناامنی در مسیرهای انرژی، جایگزین ناکامی‌های میدانی می‌شود. این رفتار، ادامه همان منطقی است که در میدان جنگ شکست خورده و حالا در دریا دنبال جبران می‌گردد. برای فهم بهتر این الگو، باید به عقب‌تر نگاه کرد. آنچه امروز درباره ایران گفته می‌شود، پیش‌تر در قبال ونزوئلا اجرا شده است؛ کشوری با بزرگ‌ترین ذخایر نفتی جهان که تلاش کرد مستقل از اراده واشنگتن عمل کند و بلافاصله با فشارهای چندلایه مواجه شد. از تحریم‌های فلج‌کننده تا توقیف محموله‌های نفتی، همه در راستای یک هدف شکل گرفت: محروم‌سازی یک کشور از حق بهره‌برداری از منابع خود. این همان دزدی است، حتی اگر با مهر و امضای رسمی انجام شود. در این چارچوب، سخنان ترامپ اهمیت مضاعف پیدا

می‌کند. او کاری می‌کند که دیگران سال‌ها از آن پرهیز می‌کردند: نام واقعی این سیاست را به زبان می‌آورد. این بیان صریح نشان می‌دهد که در ذهنیت حاکمیت آمریکا، مالکیت منابع جهانی یک مفهوم سیال است؛ مفهومی که با قدرت تعریف می‌شود، نه با قانون. هر جا که قدرت اجازه دهد، «حق» نیز بازتعریف می‌شود. این همان نقطه‌ای است که باید آن را امتداد استعمار کلاسیک دانست. در گذشته، قدرت‌های استعماری با ناوهای جنگی وارد می‌شدند و منابع را تصرف می‌کردند. امروز همان هدف با ابزارهای پیچیده‌تر دنبال می‌شود: تحریم‌های مالی، فشار بر شبکه‌های حمل‌ونقل و در نهایت، مداخله مستقیم در مسیرهای تجارت. تفاوت در شکل است، نه در محتوا. آنچه تغییر نکرده، منطق غارت است. اما آنچه وضعیت کنونی را متمایز می‌کند، پیوند این رفتار با یک شکست میدانی است. آمریکا در مواجهه اخیر با ایران، نتوانست اراده خود را تحمیل کند. این ناکامی باعث شد که ابزارهای غیرمستقیم اهمیت بیشتری پیدا کنند. دزدی دریایی در اینجا نشانه فقدان گزینه‌های مطلوب است. وقتی راه‌حل‌های اصلی از کار می‌افتد، راه‌حل‌های حاشیه‌ای به متن می‌آید. این نکته را نیز نباید نادیده گرفت که چنین رفتاری،

پیامدهای بلندمدتی دارد. عادی‌سازی توقیف و مصادره در آب‌های بین‌المللی، به تدریج قواعد بازی را تغییر می‌دهد. اگر این روند تثبیت شود، دیگر هیچ کشوری از امنیت مسیرهای تجاری خود مطمئن نخواهد بود. در این شرایط، قدرت نظامی و توان بازدارندگی، بیش از هر زمان دیگری تعیین‌کننده می‌شود. در نهایت، سخنان ترامپ را باید فراتر از یک جمله جنجالی دید. این سخنان، خلاصه یک رویکرد است؛ رویکردی که از ونزوئلا تا ایران امتداد دارد و از تحریم تا توقیف را در بر می‌گیرد. تفاوت امروز با گذشته، فقط در این است که این منطق دیگر پنهان نمی‌شود. رئیس‌جمهور آمریکا آن را به زبان می‌آورد، از آن دفاع می‌کند و حتی آن را سودآور می‌داند. این اعتراف، یک واقعیت مهم را روشن می‌کند: وقتی کشوری مانند آمریکا در میدان نبرد به نتیجه نمی‌رسد، به روش‌هایی روی می‌آورد که پیش‌تر تلاش می‌کرد آن‌ها را انکار کند. دزدی دریایی، در این معنا، نه نشانه قدرت، بلکه نشانه استیصال است. و در پایان، ذکر این نکته نیز ضروری است؛ جمهوری اسلامی ایران در مقابل این اقدام، دست بسته نیست و رفتاری را با آنان خواهد کرد که مستحق تمام دزدان دریایی دنیاست. ■

این روزها تمام کارهای مادرانه‌ام را به عشق حضور شبانه در خیابان زود انجام می‌دهم. وقتی در خیابان هستم، حضور مهدی فاطمه را قشنگ حس می‌کنم. خیابان تنها جایی است که به من آرامش می‌دهد.

رهبرم، دلتنگی برایت در این دنیا عذاب‌آور است؛ چگونه می‌توانم آن را تا ابد در دنیای دیگر تحمل کنم؟ ای وای، اگر ما به خاطر اعمالمان در کنار شما نباشیم، چه رنج بزرگی است این فکر برایم.

رهبر شهید؛ مقتدای مظلومان عالم

روایت
رهبر شهیدمان، فراتر از مرزهای جغرافیایی و شکاف‌های مذهبی، به نماد مقاومت و مقتدای مظلومان جهان و چهره‌ای الهام‌بخش برای مسلمانان بدل شده است. الهام‌بخش برای کسانی که در جست‌وجوی صدایی برای ایستادگی در برابر استکبار بودند. نشریه آمریکایی فارین پالیسی در گزارشی با عنوان «آیت‌اللهی برای رنج‌دیدگان» تأکید می‌کند که برای بسیاری از اهل سنت هوادار ایران، «مقاومت» همچنان عامل اصلی این جذابیت است. این گزارش به تجمعات گسترده در شهرهایی چون کوالالامپور، جاکارتا، دهلی‌نو و استانبول اشاره می‌کند، جایی که آزادگان جهان، همزمان با محکوم کردن آمریکا و اسرائیل، تصاویر رهبر شهید ایران را در دست داشتند. به روایت این نشریه، ایران توانسته خود را به عنوان نیرویی در برابر سلطه غرب معرفی کند و حتی فراتر از خطوط مذهبی، حمایت‌های قابل توجهی در میان اهل سنت به دست آورد. فارین پالیسی تصریح می‌کند که هرگاه ایران در برابر آمریکا و اسرائیل می‌ایستد، این تصور در میان مسلمانان تقویت می‌شود که آنان می‌توانند به عنوان یک امت، از خود دفاع کنند. برای مسلمانان، ایران جنگی طولانی را به نمایندگی از آنان پیش برده و اکنون با وادار کردن آمریکا و اسرائیل به آتش‌بس، به پیروزی رسیده است.

زننگ سپاس از معلمان شهید میناب

مراسم گرامیداشت روز معلم و شهادت ۲۶ معلم شجره طیبه میناب در محل همین مدرسه برگزار شد.

عکس: مهرناز تهنسیم

هزینه‌های یک ماجراجویی پرهزینه

گزارش‌های رسانه‌های غربی، از جمله CNN، نشان می‌دهد جنگ با ایران، بیش از آنکه دستاوردی راهبردی برای واشنگتن داشته باشد، به عاملی برای ترزلزل اقتصادی این کشور تبدیل شده است. افزایش شدید قیمت انرژی در پی این درگیری، فشار مستقیم بر خانوارهای آمریکایی وارد کرده و با کاهش قدرت خرید، روند مصرف را نزولی کرده است؛ مسئله‌ای که به‌طور طبیعی رشد اقتصادی را نیز کند می‌کند. این وضعیت می‌تواند به کاهش تقاضا منجر شود؛ شرایطی که افزایش هزینه‌ها، مصرف و سرمایه‌گذاری را کاهش می‌دهد و شرکت‌ها را با افت تقاضا روبه‌رو می‌کند. همزمان، تورم بالاتر و عدم قطعیت ژئوپلیتیکی، خطر کند شدن یا حتی رکود اقتصادی آمریکا را افزایش می‌دهد. از سوی دیگر، شبکه Fox News نیز از عبور بدهی ملی ایالات متحده از مرز تولید ناخالص داخلی، برای نخستین بار پس از جنگ جهانی دوم خبر داده؛ رقمی که اکنون به بیش از ۳۱ تریلیون دلار رسیده است. در این میان، کاهش چشمگیر جریان نفت، نشان داده تهران توانسته معادلات انرژی و اقتصاد جهانی را تحت تأثیر قرار دهد. نشریه «فارین افرز» نیز اذعان دارد که راهبرد ترامپ به بن‌بست رسیده است و حالا این اقتصاد جهانی و امنیت ملی آمریکا است که در حال خرد شدن است.